

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/55/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5722203709
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Topoľančík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:5722203709.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Topoľančíka a členov senátu JUDr. Evy Malíkovej a JUDr. Romana Tichého, v spore žalobcu: G. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. R. Z. č. XXXX/X, Y., právne zastúpeného spoločnosťou Advokátska kancelária JUDr. Peter Strapáč, PhD., s. r. o., so sídlom Ul. 17. novembra č. 3215, Čadca, IČO: 50 473 522, proti žalovanému: P. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. č. XXX, v konaní o náhradu škody vo výške 1 582,48 Eur, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 17C/39/2022-96 zo dňa 24. februára 2023, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Martin (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) napadnutým rozsudkom žalobu, ktorou sa žalobca voči žalovanému domáhal náhrady škody vo výške 1 582,48 Eur, zamietol (výrok I. napadnutého rozsudku) a rozhodol, že žalovaný má voči žalobcovi právo na 100 % náhradu trov konania, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením (výrok II. napadnutého rozsudku).

1.1. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že medzi stranami nebolo sporné, že v čase škodovej udalosti (t. j. dňa 27.09.2021) bol vlastníkom motorového vozidla značky Toyota Yaris 1.5 hybrid, evidenčné číslo vozidla: BB485FO žalobca. Súčasne za nesporné medzi stranami a súčasne preukázané aj listinnými dôkazmi mal súd prvej inštancie to, že dňa 27.09.2021 v smere z Banskej Bystrice do Martina došlo k škodovej udalosti na motorovom vozidle žalobcu, ktoré v rozhodnom okamihu viedol žalovaný so súhlasom žalobcu, pričom žalovaný z nezisteného dôvodu pri riadení motorového vozidla spôsobil škodovú udalosť, keď v pravotočivej zákrute narazil do zvodidiel. Súd prvej inštancie uviedol, že žalovaný vo svojom vyjadrení na pojednávaní nepoprel okolnosti vzniku dopravnej nehody, ani to, že viedol motorové vozidlo, ktoré v rozhodnom čase bolo vlastníctvom žalobcu, a že spôsobil na tomto motorovom vozidle škodu. Konštatoval, že žalovaný sporoval výšku škody s tým, že keby bolo vozidlo havarijne poistené, tak ako mu tvrdil žalobca, tak skutočná škoda by bola maximálne 200 Eur.

1.2. Z hľadiska právneho posúdenia súd prvej inštancie poukázal na to, že povinnosť nahradiť škodu je osobitným právnym dôvodom vzniku záväzkového právneho vzťahu, ktorý vznikol priamo zo zákona, pričom dôvodom vzniku tohto záväzku je protiprávne konanie škodcu, teda v danom prípade žalovaného, ktorý konal v rozpore s ust. § 415 Občianskeho zákonníka a nepočínal si tak, aby nedošlo ku škode. Konštatoval, že zodpovednosť za škodu spôsobenú porušením právnej povinnosti možno uplatniť, ak sú splnené predpoklady zodpovednosti za škodu, medzi ktoré patrí porušenie právnej povinnosti, vznik škody ako majetkovej ujmy, existencia príčinnej súvislosti medzi protiprávnym úkonom škodcu a vzniknutou škodou a zavinenie toho, kto škodu svojím protiprávnym úkonom spôsobil. Súd prvej inštancie vzhliadol porušenie právnej povinnosti v tom, že žalovaný nerešpektoval ust. § 415 Občianskeho zákonníka a nepočínal si tak, aby nedošlo ku škode, čím spôsobil škodu

na motorovom vozidle vo vlastníctve žalobcu. Pokiaľ ide o vznik škody, mal za nepochybné, že v dôsledku tohto konania, resp. porušenia právnej povinnosti zo strany žalovaného, došlo ku škode na motorovom vozidle vo vlastníctve žalobcu, čo preukazuje priložená fotodokumentácia, ako aj správa o nehode, kde sa konštatuje viditeľné poškodenie, a to predného nárazníka, predného svetla a predného blatníka. Škodu mal ďalej preukázanú aj kalkuláciou zo dňa 21.10.2022, ktorú vypracovala spoločnosť AT a. s., Žilina a kalkuláciou rovnakej spoločnosti, ktorú vypracovala dňa 07.10.2021. Súd prvej inštancie súčasne vzhľadom aj príčinnú súvislosť medzi protiprávnym úkonom žalovaného a vzniknutou škodou. Pokiaľ ide o zavinenie žalovaného, poukázal na to, že všeobecná občianskoprávna zodpovednosť je založená na princípe zodpovednosti za predpokladané nedbanlivostné zavinenie a dôkazné bremeno o tom, že škoda nevznikla zavineným konaním, spočíva na škodcovi, ktorý sa môže zodpovednosti zbaviť preukázaním toho, že škodu nezavinil. Konštatoval, že v uvedenom prípade žalovaný nepoprel, že škodu zavinil, a preto túto skutočnosť považoval za nespornú.

1.2.1. Súd prvej inštancie ďalej ustálil, že žalobca výšku škody nepreukázal, pričom poukázal na ust. § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého sa uhrádza skutočná škoda, a to čo poškodenému ušlo. Uviedol, že skutočnú škodu Občiansky zákonník nevymedzuje, ale možno ju vymedziť ako ujmu spočívajúcu v zmenšení majetkového stavu poškodeného, ktorá vznikla v dôsledku škodovej udalosti a príčinnej súvislosti s ňou. Uzavrel, že ak žalobca vymedzil škodu a jej výšku ako predpokladané náklady, ktoré by bolo nutné vynaložiť na uvedenie motorového vozidla do pôvodného stavu, tak takáto existencia škody v takejto výške nebola preukázaná, pretože zo strany žalobcu k reálnemu vynaloženiu týchto nákladov nedošlo. Predpokladané náklady na opravu motorového vozidla by škodou podľa jeho názoru boli vtedy, keď by skutočne boli vynaložené, t.j. keby bola zaplatená oprava motorového vozidla. Ustálil, že v danom prípade pre určenie výšky škody bolo treba vychádzať z ust. § 443 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého pri určení výšky škody na veci sa vychádza z ceny veci v čase poškodenia, pričom na stanovenie výšky škody bolo potrebné oceniť hodnotu motorového vozidla v čase poškodenia, teda pred dopravnou nehodou a po poškodení, t. j. po škodovej udalosti, a rozdiel v týchto hodnotách by predstavoval reálnu výšku škody, ktorá skutočne žalobcovi vznikla a o túto hodnotu sa zmenšil jeho majetok, avšak v danom prípade žalobca takýmto spôsobom výšku škody nedefinoval. Definoval ju ako predpokladané náklady potrebné na opravu poškodeného motorového vozidla, ktoré ale reálne ešte nevynaložil. Na základe uvedeného súd prvej inštancie uzavrel, že je zrejmé, že k poškodeniu vozidla došlo, ale výšku škody, teda rozsah toho, o čo sa majetok žalobcu reálne zmenšil po škodovej udalosti, žalobca nepreukázal, a preto súd žalobu zamietol.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalobca riadne a včas odvolanie z dôvodov prezumovaných § 365 ods. 1 písm. f), písm. g) a písm. h) Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“), a to v celom rozsahu.

2.1. Žalobca v odvolaní primárne poukázal na to, že žalovaný bol v konaní nečinný a nereagoval na výzvu súdu, na základe ktorej ho súd vyzval na vyjadrenie sa k žalobe a predloženie dôkazov, a všetky skutkové tvrdenia predložil priamo až na pojednávaní, pričom svoju procesnú obranu uplatnil predovšetkým až v záverečných rečiach a sám

na pojednávaní uviedol, že jeho záverečná reč je de facto vyjadrenie k veci samej. Na základe uvedeného má žalobca za to, že súd prvej inštancie mohol v danom prípade postupovať rozsudkom pre zmeškanie, pretože žalovaný nereagoval na výzvu súdu a nesplnil si povinnosť vyjadriť sa k podanej žalobe. Žalobcovi nie je zrejmé, prečo žalovanému bolo konajúcim súdom umožnené na pojednávaní uplatniť doslova prvú procesnú obranu v konaní aj napriek tomu, že nereagoval na výzvy súdu, kedy ho súd vyzýval na vyjadrenie k žalobe, hoci mu všetky listiny boli riadne doručené, pretože to nespôsobovalo vadu konania. To, že súd prvej inštancie umožnil žalovanému, aby priamo na pojednávaní produkoval skutkové tvrdenia a predkladal dôkazy, považuje žalobca za rozporné s procesným kódexom.

2.2. Žalobcovi súčasne nie je zrejmé, prečo súd žalobu zamietol len z toho dôvodu, že škoda, ktorá vznikla na motorovom vozidle, nebola ku dňu konania súdu uhradená, pretože žalovaný na pojednávaní uznal, že on viedol v rozhodnom čase motorové vozidlo a rovnako uznal, že žalobcovi vznikla škoda, nakoľko pred pojednávaním sa žalovaný chcel obrátiť

na mediačnú kanceláriu za účelom uzavretia dohody. Žalobca vyvodzuje, že z tvrdenia žalovaného, že sa tento chcel obrátiť na mediačnú kanceláriu, vyplýva uznanie škody z jeho strany. Poukázal na to, že žalovaný na jednej strane odmietal pristúpiť k mimosúdnej dohode, avšak na druhej strane mal záujem obrátiť sa na mediačnú kanceláriu. Takéto jeho konanie považuje žalobca za rozporuplné. Žalobca

súčasne upriamil pozornosť na to, že on v žalobe uvádzal, že nemá finančné prostriedky na opravu auta a rovnako zo súdneho spisu je zrejmé, že je zastúpený Centrom právnej pomoci, čiže spíňal podmienky pre poskytnutie bezplatnej právnej pomoci, aby mohol byť pri podaní žaloby právne zastúpený, pričom súd neprihliadal na to, že je osobou ťažko zdravotne postihnutou a nedosahuje taký príjem, aby si mohol dovoliť úhradu opravy automobilu sám a následne sa úhrady domáhať súdnou cestou prostredníctvom žaloby. Žalobca sa z morálneho hľadiska cíti byť poškodený rozhodnutím súdu, pretože sa nedomohol práva, o ktoré súd žiadal, hoci žalovaný v súdnom konaní žiadnu skutočnosť nerozporoval.

2.3. Pokiaľ žalovaný na pojednávaní uvádzal, že škoda by bola maximálne 200 Eur, a to v prípade, keby bolo vozidlo poistené havarijným poistením, tak súd prvej inštancie sa s týmto vyjadrením žalovaného vysporiadal nezákonne, pretože súd považoval vyjadrenie žalovaného ako neuznanie výšky náhrady škody, pričom žalovaný sa na pojednávaní takýmto spôsobom v žiadnom prípade nevyjadril a súd si preformuloval vyjadrenie žalovaného svojvoľne, pretože súd sledoval výlučne cieľ zamietnuť žalobu formalistickým postupom. Má za to, že počas súdneho konania žalovaný opakovane uznal, že škodu zapríčinil on, uznal, že osobné motorové vozidlo viedol v čase škodovej udalosti on a že nezvládol riadenie motorového vozidla, čím vznikla na majetku žalobcu škoda. Navyše pokiaľ žalovaný na pojednávaní argumentoval, že do vozidla by nenastúpil v prípade, ak by nebolo havarijne poistené a odmietol uhradiť sumu 200,- Eur, pretože toľko by bol výplatok z poisťovne, v ktorej by bolo uzavreté havarijné poistenie, tak o danej skutočnosti nepredložil žiaden doklad ani žiadne stanovisko o tom, že škoda by bola skutočne len 200,- Eur, a preto žalobca považuje toto tvrdenie žalovaného za nepreukázané. Žalobca má súčasne za to, že ak žalovaný na pojednávaní uznal mimozmluvný záväzok voči nemu z titulu náhrady škody, mal rozhodnúť podľa § 282 CSP.

2.4. V odvolaní žalobca súčasne poukázal na to, že súdu bolo predložené odborné stanovisko autorizovaného predajcu a servisu vozidiel Toyota v Žiline, z ktorého vyplýva, že uvedený autorizovaný predajca odporúča vykonať opravu na základe kalkulácie č. TA220167, a to „výmenu pravého predného blatníka (deformácia), prelakovanie predného nárazníka (odretý diel), povrchové lakovanie PP dverí (odretá hrana od pravého predného blatníka), výmena pravého predného svetlometu (svetlomet je odretý a nie je možné ho zaleštiť, iba nutná výmena), estetická chyba, na funkčnosť to nemá vplyv. Svetlomet nebol skontrolovaný komplexne, je nutné odstrojenie“. V nadväznosti na uvedené žalobca poukázal na to, že uvedený rozsah škody nebol zo strany žalovaného spochybnený a nespochybňoval ani jednotlivé položky, ktoré autorizovaný servis uviedol ako poškodenia vozidla, ktoré vznikli na základe škodovej udalosti. Vo vzťahu k záveru súdu prvej inštancie o nepreukázaní samotnej výšky škody žalobca poukázal na rozhodnutie publikované pod R 25/1990 a nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 266/2014-27 zo dňa 16. decembra 2014.

2.5. Žalobca má za to, že žaloba bola zamietnutá predčasne, nakoľko súd nepostupoval v súlade s procesným kódexom, ale postupoval formalisticky, nevydal rozsudok pre zmeškanie, rozsudok pre uznanie nároku žalovaným, ani neuplatnil v konaní sudcovskú koncentráciu, nakoľko žalovaný sa v písomnom štádiu súdneho konania nevyjadril k žalobe.

2.6. Vo vzťahu k výroku II., ktorým súd rozhodol o práve žalovaného na náhradu trov konania, poukázal žalobca na to, že uplatnenie náhrady trov konania je procesným úkonom, ktorý si žalovaný v konaní neuplatnil, a preto považuje výrok za nesprávny a za nesprávny považuje tento výrok aj z dôvodu, že súd nesprávne posúdil predmet sporu a žalobu zamietol bezdôvodne, nezákonne a predčasne. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie.

3. Žalovaný sa k odvolaniu nevyjadril.

4. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP) preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu a z dôvodov daných ust. § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I., ako aj súvisiacom výroku II. o práve na náhradu trov konania, v celom rozsahu podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b), c) CSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Rozsudok súdu prvej inštancie bol odvolaním napadnutý z dôvodu prezumovaného

§ 365 ods. 1 písm. f) CSP, t. j. z dôvodu, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam z dôvodu prezumovaného § 365 ods. 1 písm. g) CSP, t. j. že zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, ako aj z dôvodu prezumovaného § 365 ods. 1 písm. h) CSP, t. j. že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

6. Pokiaľ ide o námietku nesprávneho právneho posúdenia veci, odvolací súd poznamenáva, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, keď na zistený skutkový stav súd neaplikoval príslušnú právnu normu (úplne ju opomenul aplikovať), alebo aplikoval nesprávnu právnu normu, alebo obsah správnej právnej normy nesprávne interpretoval, alebo správne zvolenú a správne interpretovanú právnu normu nesprávne aplikoval.

6.1. V prejednávanej veci má odvolací súd za to, že súd prvej inštancie na zistený skutkový stav nesprávne aplikoval ust. § 442 Občianskeho zákonníka, keď pri aplikácii uvedenej právnej normy dospel k záveru, že predpokladané náklady na opravu motorového vozidla žalobcu by škodou boli iba vtedy, keby skutočne boli vynaložené, t.j keď by reálne bola zaplatená oprava motorového vozidla. V nadväznosti na uvedené poukázal na to, že v danom prípade pre určenie výšky škody bolo treba vychádzať z ust. § 443 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého pri určení výšky škody na veci sa vychádza z ceny veci v čase poškodenia, pričom na stanovenie výšky škody bolo potrebné oceniť hodnotu motorového vozidla v čase poškodenia, teda pred dopravnou nehodou a po poškodení, t.j. po škodovej udalosti, a rozdiel v týchto hodnotách by predstavoval reálnu výšku škody, ktorá skutočne žalobcovi vznikla a o túto hodnotu sa zmenšil majetok žalobcu.

6.2. Podľa názoru odvolacieho súdu z dikcie ust. § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka nemožno vyvodzovať (tak ako to učinil súd prvej inštancie), že v prípade, kedy je škoda uhrádzaná v peniazoch, možno uznať preukázanie nároku na náhradu škody len vtedy, kedy už poškodený prostriedky na jej odstránenie vynaložil. V zmysle § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa hradí skutočná škoda, a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk). Škoda sa chápe ako ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, t. j. peniazmi. Je teda napravitelná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým poskytnutím peňazí. Za skutočnú škodu je potrebné považovať ujmu spočívajúcu v zmenšení majetkového stavu poškodeného, pričom reprezentuje majetkové hodnoty, ktoré by bolo potrebné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predchádzajúceho stavu. Uvedený záver vyplýva aj zo stanoviska Najvyššieho súdu ČR Rc 55/71 Zbierka súdnych rozhodnutí č. 7 z roku 1971, ako aj z rozhodnutia Najvyššieho súdu Českej republiky Rc 25/1990 Zbierka súdnych rozhodnutí č. 6 z roku 1990, prípadne aj z Nálezu Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. IV. ÚS 548/99 zo dňa 20.11.2020.

7. Z dôvodu vyššie uvedeného nesprávneho právneho posúdenia veci zo strany súdu prvej inštancie v otázke rozhodnej pre posúdenie dôvodnosti nároku žalobkyne, ktorý si uplatnila v prejednávanom spore a v nadväznosti na to aj potrebu ozrejmenia ďalších skutočností potrebných pre posúdenie dôvodnosti žalobcom uplatneného nároku (vrátane vysporiadania sa s obranou žalovaného v prípade uvedenia dôvodov, pre ktoré súd prvej inštancie na túto obranu neprihliadol) odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP). Povinnosťou súdu prvej inštancie bude vec opätovne prejednať a rozhodnúť, keď svoje rozhodnutie zákonu zodpovedajúcemu spôsobu odôvodní. V prípade vykonania nových dôkazov, tieto následne vyhodnotí v kontexte ostatných dôkazov a zhodnotí, ktoré skutočnosti považoval za preukázané, z akých záverov vychádzal a ako ich skutkovo a právne vyhodnotil. Závery, ktoré prijal, primerane vysvetlí tak, aby z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nevyplývala jednostrannosť a ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Povinnosťou súdu prvej inštancie bude súčasne vysporiadanie sa s námietkami žalovaného v prejednávanom spore, prípadne uvedenie dôvodov, pre ktoré na uvedené námietky neprihliadol.

9. Vzhľadom na to, že odvolací súd konštatoval dôvodnosť vyššie uvedenej námietky o nesprávnom právnom posúdení veci zo strany súdu prvej inštancie, tak ďalšími odvolacími námietkami sa už nezaoberal, nakoľko by ich posúdenie neprineslo iné rozhodnutie vo veci.

10. Vo svojom novom rozhodnutí súd prvej inštancie podľa § 396 ods. 1 a 3 CSP a ust. § 262 ods. 1 CSP rozhodne aj o náhrade tohto odvolacieho konania.

11. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)